

Een nieuw geluid?

Als hoofdredacteur van de TeleGraaffloris is het moeilijk de verleiding te weerstaan om over de seizoenen te beginnen. Dat ligt natuurlijk ook aan het weer: na die veel te lange winter, komt de afgelopen dagen eindelijk een voorjaarszonnetje door. Een goede gelegenheid om de straat te verblijden met een lentenummer.

Tulpen zijn alomtegenwoordig in deze krant, omdat één van onze redacteuren de dichtstbijzijnde bloemisten heeft vergeleken. Testen zijn voor modieuze oplichters, zo liet Ben de Bloemenman ons weten, maar ik heb goede hoop dat de Lentebloementest ook andere straatbewoners kan vermaken.

Serieuze zaken ontbreken ook niet. Straatgenoot Diana van der Jagt is geconfronteerd met een ernstig ongeluk in de familie vorig jaar. Zij geeft een aangrijpend interview. Daarnaast is er een aankondiging van de komst van de Stolpersteinelegger aan de GF eind april. Daarbij hebben we weer alle vaste rubrieken

Daarnaast kan ik verheugd zeggen dat we nu een serieus Cultureel Supplement hebben: én een filmpagina met de favorieten van alle Floriscopers, én een boekenbijlage met een bespreking van de klassieker *Een samenzwering van idioten* en een verslag van de plaatsing van het Blamanmonument aan de Heemraadssingel vorig jaar. Daarnaast nog alle vaste rubrieken natuurlijk. En twee nieuwe columns.

Het is dus wederom een goed gevulde editie. Toch doe ik hierbij nog een oproep voor versterking. Is er iemand die als verslaggever/redacteur ons zou willen versterken? Onze redactie is helaas niet in staat om altijd in de straat aanwezig te zijn. Als er iemand is die het leuk lijkt om in enkele alinea's verslag te doen van activiteiten in en om de straat, is hij/zij meer dan welkom. Ook losse bijdragen kunnen naar de redactie gestuurd worden.

Geniet van het mooie weer. Dus druk op printen en ga op de stoep zitten met je TeleGraaffloris en een kopje thee of een glaasje prosecco. LvdM

Sleutelbos vermist

Eén van onze straatbewoners is op 16 februari jongstleden haar sleutelbos kwijtgeraakt, waarschijnlijk bij het instappen in de auto. Het gaat om een sleutelbos met drie sleutels, een bonuskaartje en in rood met zwart de letters CM. Als u de bos heeft gevonden, wilt u hem bezorgen bij het hoekpandje? U kunt ook een mailtje sturen aan de redactie: krant@graafflorisstraat.nl

In deze TeleGraaffloris

pagina 2/3	De Lentebloementest
pagina 4	Van de veurzitter
pagina 5	Goudkust GF (te koop)
	Eten bij Floris (oproep)
pagina 6	Stolpersteine in de GF
	Panta Rhei (column)
	Hulp gezocht
pagina 7	Floriscoop/Guerrilla Cinema met: favorieten
pagina 8	Nieuwe Buren
	Hoekje a politiek (column)
pagina 9	Boeken: <i>Een samenzwering van idioten</i>
pagina 10	Motor voor Blaman
	Groentestoep
pagina 11	Over de dood (interview)
pagina 12	Handige adressen
	Colofon

Nog geen TeleGraaffloris in de bus?

ABONNEREN DOE JE ZO

Email naar: krant@graafflorisstraat.nl

Doe briefje in de bus bij nummer 73a

De krant wordt één keer per kwartaal verspreid onder geïnteresseerde bewoners van de Graaf Florisstraat en de leden van de Vereniging Ter Bevordering.

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 6 - editie 1 - lente 2011 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

De Lentebloementest

De lente komt er aan! Na alweer een lange winter gaan de temperaturen eindelijk oplopen en wordt het steeds aangenamer om buiten te vertoeven. We willen natuurlijk zoveel mogelijk van de lente genieten ook in huis. Behalve door de ramen zo nu en dan open te zetten is er geen betere manier om dit te doen dan met een bosje bloemen. Het huis fleurt er letterlijk van op.

Uw TeleGraafFloris verslaggever ging op onderzoek uit naar waar we in de omgeving van onze straat het beste zo'n bosje lentebloemen kunnen aanschaffen.

Een heuse prijs/kwaliteit/service vergelijking. Drie verkooppunten werden onder de loep genomen; de kraam van Ben, bloemenzaak Middelland en de Flowerman aan het Tiendplein. Bij alledrie werd het goedkoopste bosje tulpen aangeschaft die onder dezelfde omstandigheden 10 dagen op de vaas gehouden werden.

Ben is de bekende bloemenkoopman op de hoek van de Witte van Haemstedestraat met de Middellandstraat. De anders altijd aardige man ontpopte zich als een ware cynicus toen hij van 'een

test' hoorde. "Ik hoef niet meer bekend te worden en ik hou niet zo van testen", antwoordde hij in onvervalst Rotterdams. "Ik kan wel een heel verhaal vertellen over testen, omdat je een heleboel domme mensen hebt. Dan heb je die zogenaamde haringtesten. En dan heb je Schmidt (Schmidt is al lang geen Schmidt meer) die dan wint. Dan willen al die grote bedrijven, advocatenkantoren en oplichters en weet ik het wie allemaal opeens haring van Schmidt. Als je nou goed nadenkt kan je wel begrijpen dat Schmidt nooit al die haringen zelf kan schoonmaken. Die worden gewoon links en rechts gekocht en dan blijven het toch de beste..." "Mag ik nog wel een fotootje van je zaak maken?" "Nee, doe ook maar niet."

Na dit ontluisterende gesprek hoefde ik het bosje tulpen overigens niet af te rekenen, omdat ik niet gepast kon betalen. Dat kwam de volgende keer wel.

Bloemenzaak Middelland is een nieuwe bloemenzaak aan de Middellandstraat (een stukje voorbij de BAS). Het bestaat nu een half jaar en de zaken lopen redelijk goed, aldus de Marokkaanse eigenaar. Vooral nu het voorjaar wordt verkoopt hij beduidend meer. De zaak ziet er mooi uit, sober met veel natuurlijke materialen, zodat de bloemen goed tot hun recht komen. (vervolg op pagina 3)

2 foto's boven: Middelland Bloemen;
onder: Flowerman op Tiendplein

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 6 - editie 1 - lente 2011 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

LENTEBLOEMENTEST (vervolg)

Er is veel keuze, niet alleen in bloemen maar ook in boeketten. Het goedkoopste bosje tulpen is hier wel duurder dan bij Ben maar zien er wel prachtig uit (paars/zwart).

Foto: dag 1 (links Middelland, midden Ben, rechts Tiendplein)

De Flowerman op het Tiendplein heet eigenlijk Robert Groenevelt. Hij staat al 40 jaar op het Tiendplein. Eerst met een kraam tegenover de bakkerij en sinds de bakker weg is in het gebouwtje (waar de bakker in zat) met dat markante torentje en klok. Robert zelf was er niet (hij was op de bloemenveiling om nog meer bloemen te vergaren), wel waren er twee medewerkers voor de verkoop. Deze hadden het razend druk. De omloopsnelheid van de bloemen ligt erg hoog op het Tiendplein. De zaak houdt het midden tussen een kraam en een bloemenzaak. Er is niet veel gedaan aan de inrichting. De bloemen staan voornamelijk op straat.

Foto rechts: dag 3 (links Ben, midden Middelland, rechts Tiendplein); boven: dag 4 (zelfde volgorde)

Bij thuiskomst blijken de tulpen van Middelland het stevigst. De stelen zijn lekker dik en de bladeren donkergroen. Ze waren ook het duurst 3,95 euro. De tulpen van Ben zijn een goede tweede. Mooie volle knoppen en redelijk groene

bladeren. Prijs 2,50 euro. Het bosje van de Flowerman is beduidend minder. Korte dunne stelen en bleekgroene bladeren. Ze zijn met 2 euro wel het goedkoopst.

In deze krant ziet u her en der afbeeldingen van de bloemen met daaronder aangegeven hoeveel dagen na de aanschaf de foto genomen is. De tulpen stonden in potten voor het raam. Kamertemperatuur 19C, 's nachts 10C.

Wat bij aanschaf al vermoed werd, werd gedurende de test ook bevestigd. Op dag 3 waren alle tulpen mooi open, maar al op dag 4 begon het bosje van de Flowerman slap te hangen. Terwijl de bloemen van Ben en Middelland de daarop volgende dagen nog mooi stonden verlepte de bloemen van het Tiendplein zienderogen. Uiteindelijk waren op dag 8 ook de tulpen van Ben en Middelland over hun hoogtepunt heen. Ze hebben het toch bijna tweemaal zo lang vol gehouden dan die van de Flowerman.

Het waterverbruik is een duidelijke maatstaf voor de levenslust van de bloemen. De tulpen van Middelland dronken het meest, die van Ben kwamen daarna en de tulpjes van de Flowerman bleven ver achter met het waterverbruik.

Bloemen zijn een kwestie van smaak, daarover valt niet te twisten. Toch kunnen we in de winkel al wel zien welke bloemen het lang zullen uithouden door bijvoorbeeld naar de kleur van de bladeren te kijken (donker is beter dan bleek) en bij snijbloemen naar de dikte van de steel. Deze test is waarschijnlijk willekeurig en zegt misschien niets over de bloemen die morgen op deze plekken te koop zijn. Mijn advies is blijf zelf goed kijken en vergelijken, want anders zijn we net zo dom bezig als al die advocaten en oplichters die denken dat Schmidt altijd de beste haring heeft.

Ik vond de bloemen van bloemenzaak Middelland het mooist. De bloemen van Ben waren een goede tweede. Zijn prijs versus kwaliteit verhouding was in deze test zelfs het beste. Extra voordeel: hij staat hier op de hoek en je krijgt er nog een markant verhaal bij ook. JvdB

van de veurzitter

Bestuursvergadering van de Vereniging ter Bevordering: 7 maart, 21.30u. Tony Steenbreker stelt zich kandidaat voor de functie van algemeen bestuurslid/ kluscoördinator. De fles gaat open.

“Wat doet het bestuur nu precies?” “Wij zorgen ervoor dat het clubhuis functioneert als ontmoetingsplek”. “Organiseren jullie dan de donderdageetclub?” “Nee”. “Wie dan wel?”. “Nu even niemand. Francois en Gerdie zijn

gestopt. Het bestuur zoekt wel actief mee naar opvolgers. Wij stimuleren dat er steeds nieuwe activiteiten komen”. “Hoe?” “Bijvoorbeeld met ons nieuwe plan: Het ‘start’kapitaalplan. Leden met een idee, kunnen een startkapitaal aanvragen. Zo was er het initiatief om een dartwedstrijd in de kelder te organiseren. Dan moet er wel een dartboard aangeschaft kunnen worden”.

“En de filmclub; de woensdagmiddag kookclub; het ZZPcafé?”. “Allemaal georganiseerd door actieve leden. Zij maken een plan, dienen dit bij ons in. Wij kijken of het past in de doelstelling van de vereniging. Wij beoordelen de begroting. Een activiteit moet zichzelf kunnen bekostigen. De ledenvergadering geeft later het definitieve accoord voor de activiteit. Simpel, eigenlijk toch”.

“Maar het straatdiner, de straatspeeldag dan?”. “Die worden georganiseerd door actieve

straatbewoners. Zij zijn niet persé lid van onze vereniging. Eigenlijk staan deze activiteiten los van de vereniging. Wij zijn natuurlijk wel grote fan van dit soort initiatieven en steunen daar waar gewenst. Meestal stellen we het pandje ter beschikking”.

“En grote, kostbare projecten als het Enecohuisje, het theaterstuk Midzomernacht, het muziektijnsje?”. “Dit zijn gezamenlijke initiatieven van straatbewoners en de vereniging geweest. De vereniging ondersteunt de subsidieaanvraag”.

“Oké, wanneer vindt dan de ledenvergadering plaats”. “Twee keer per jaar. In mei is de eerstvolgende. We doen het meestal zo: Eerst organiseren wij als straatbewoners een straatvergadering. Ook niet-leden kunnen dan hun zegje doen. Daarna zetten wij onze pet op van bestuur, en aansluitend vindt dan de ledenvergadering plaats”.

“Moeten jullie toch vaker uitleggen”. “Alle informatie staat op de website, www.graafflorisstraat.nl. De weblog en de site zijn fantastisch up to date”. “Geloof mij, zegt Tony, soms moet je zaken gewoon weer even onder de aandacht brengen”. Heerlijk, zo’n nieuw bestuurslid.

Foto links: dag 5 (links Ben, midden Middelland, rechts Tiendplein); onder: dag 6 (zelfde volgorde)

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 6 - editie 1 - lente 2011 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Goudkust Graaf Floris

Heb je nog vrienden die op zoek zijn naar een huis? Doe ze een plezier en wijs ze op de volgende huizen. Want... Wie wil er niet in de Graaf Floris wonen?

- Graaf Floris 9 a, 162 m2, vraagprijs: € 349.000 k.k. (€ 2.154 per m2)
- Graaf Floris 9 bI, 120 m2, vraagprijs: € 172.000 k.k. (€ 1.433 per m2)
- Graaf Floris 9 bII, 120 m2, vraagprijs: € 172.000 k.k. (€ 1.433 per m2)
- Graaf Floris 12 bIII, 100 m2, vraagprijs: € 189.000 k.k. (€ 1.890 per m2)
- Graaf Floris 15 a1, 123 m2, vraagprijs: € 214.500 k.k. (€ 1.744 per m2)
- Graaf Floris 28 a, 130 m2, vraagprijs: € 249.000 k.k. (€ 1.915 per m2)
- Graaf Floris 76 b, 150 m2, vraagprijs: € 389.000 k.k. (verkocht onder voorbehoud)
- Graaf Floris 94 b, 110 m2, vraagprijs: € 224.500 k.k. (verkocht onder voorbehoud)
- Graaf Floris 100 b, ?? m2, vraagprijs: € 325.000 k.k.
- Graaf Floris 110 a, 200 m2, vraagprijs: € 295.000 k.k. (verkocht onder voorbehoud)

Graaf Floris 113, 215 m2, vraagprijs: € 448.000 k.k. (€ 2.084 per m2)

(Bron: www.zah.nl , www.jaap.nl & www.funda.nl) Ben er op tijd bij. En... Ben blij met wat je hebt.

HS

- oproep -

Eten bij Floris

Voor wie het nog niet wist... Francois en Gerdie zijn gestopt met Eten bij Floris. Dat is echt heel jammer want ze waren een ontzettend leuk kookteam. Maarja, zoals ze zelf aangeven is "het tijd om het vuur van de kookclub over te dragen."

Dus... heb je ook een passie voor koken, eten en mensen, pak deze kans! Het kan en mag helemaal op jouw manier: verras de straat, verras jezelf!

Meld je aan bij vereniging@graafflorisstraat.nl

Bedankt Francois en Gerdie!

Onder: Ralph/Leontine (122a) zijn gelukkig in de Graaf Florisstraat (Eigen Huis magazine, maart 2011)

STOLPERSTEINE DEEL III

Op 27 april aanstaande is de Duitse kunstenaar Gunter Demnig voor de tweede maal in Rotterdam voor zijn project Stolpersteine. Ook dit jaar doet hij ook de Graaf Florisstraat aan en zal hij voor nummer 33 drie gedenkstenen plaatsen. Voor dat pand liggen al 2 stenen ter nagedachtenis aan de grootmoeder en tante van Micha Gelber (de voorzitter van de Stichting Loods 24), die daar tijdens de Tweede Wereldoorlog hebben gewoond en later zijn verhuisd. Op dat zelfde adres woonde tijdens de oorlog ook de familie Jacob Levie van Gelder. Zij zijn op 31 december 1942 gedeporteerd naar Westerbork en in 1944 en 1945 in Auschwitz en Dachau vermoord. Ter nagedachtenis aan hen worden nu de Stolpersteine geplaatst. De plaatsing is aangevraagd door Annelies van Mechelen-Knetemann. Lees haar verhaal op onze website onder het kopje Geschiedenis.

Het is een druk programma dat Gunter Demnig die dag moet afwerken. Als de rijtijden door de stad soepel verlopen zal hij rond 13:15 uur bij ons in de straat zijn.

Iedereen die dit leest is uitgenodigd om deze bijzondere gebeurtenis bij te wonen. De lunchpauze is gepland in ons buurtpandje. Evenals vorig jaar kan er na de plaatsing wat gepraat, gedronken en gegeten worden.

Mogelijk zijn er nog bewoners in onze straat en de Beatrijstraat die een Stolpersteine voor hun huis geplaatst willen hebben, omdat er mensen hebben gewoond die slachtoffer zijn geweest van deportatie. Zij kunnen die dag contact opnemen met Micha Gelber of bellen met de Stichting Loods 24.

Voor informatie over de deportatie geschiedenis van onze straat gaat u naar de website www.graafflorisstraat.nl en klik op het kopje Geschiedenis. JvdB

Panta rhei

Toen ik in het jaar 2001 in de Graaf Florisstraat kwam wonen, was het in mijn stukje erg stil. Dat vond ik erg prettig want als alleenstaande hardwerkende Sex in the city girl wilde ik thuis vooral rust aan mijn kop.

Een bron van ergernis was dan ook het draaiorgel dat elke zaterdag zo rond een uur of tien een heerlijke, welverdiende en door een wijntje of wat versterkte, slaap kwam verstoren. Mijn toenmalige burens Wim en Jet - naar mijn idee the founding fathers van de Graaf Florisgemeenschap - onderhielden warme banden met de orgelman die op hun verzoek speciaal op zaterdag omreed om de bewoners van de straat te verblijden met voorlijke orgelmuziek in de ochtend.

Aan mij was het indertijd niet besteed, want geen oordop was dik genoeg om het geluid te dempen. Een andere ergernis waren de kinderen uit de omliggende straten die geen gelegenheid voorbij lieten gaan om aan de deur om snoep te vragen. Zo ook die bewuste Sintemaarten avond: een bevriende collega stond met zijn kroost zingend voor de deur. Wanhopig baande ik mij een weg door stapels kranten naar de voorraadkast om te kijken of er snoep lag.

Een paar oude kersenbonbons was het enige wat ik in de aanbieding had. 'Weet je wat doe er ook nog even een sigaar bij', zo luidde het commentaar.

Inmiddels zijn we zo'n tien jaar verder. Iedere zaterdagochtend sta ik vrolijk in pyjama met mijn kroost en al hun in de straat wonende vriendjes en vriendinnetjes te dansen op, jawel, diezelfde orgelmuziek van toen. Ik moet me nu een weg banen door skelters en kinderfietsjes om bij de voorraadkast te komen maar die zit wel vol heerlijk snoep.. Tja, de oude Griekse filosoof Herakleitos zij het al Panta Rei ofwel alles stroomt en zo is het maar net!

LL

Hulp gezocht

Heeft iemand een goede tip voor een vriendelijke en betrouwbare schoonmaakhulp, die nog op zoek is naar een ochtendje werk per één of twee weken? Is er nog een goede oppas die af en toe een avondje wil oppassen in de Graaf Florisstraat? Stuur een berichtje aan francajohanna@hotmail.com

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 6 - editie 1 - lente 2011 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Floriscoop Filmladder

Elke laatste vrijdag van de maand is het: filmavond. Soms met eten erbij, soms met een beroemde/bijzondere straatgenoot en soms met niks minder dan een verdomd goede film. Wat staat er dit seizoen op de programmering?

25 maart: Made in Graaf Florisstraat

een compilatie van (korte/lange) films, animaties en uitprobeerders van beroemd en aanstormend filmtalent uit onze straat en in de buurt. Kom en ontdek wat er aan visueel talent verborgen is achter de deuren van de straat. entree: 2 euro pp. Start: 19:30 uur, aanmelden: floriscoop@graafflorisstraat.nl

29 april: Lilya 4-ever.... met: Franca

Franca van der Laan woont in onze straat en is criminologe. Op 29 april vertelt zij meer over haar specialisatie: mensenhandel. En vertonen we een bijzondere film over dit onderwerp: Lilya 4-ever, van regisseur Lukas Moodysson (2002). Aangrijpend, heftig maar nooit sensationeel. Moet je zien. entree: 2 euro pp. Start: 19:30 uur, aanmelden: floriscoop@graafflorisstraat.nl

27 mei: Mystery Guest @ Floriscoop

Dit zou weleens onvergetelijk kunnen worden. We hebben nog geen definitieve toezegging, vandaar dat we nu nog niets kunnen zeggen. Maar... zet de datum alvast maar in je agenda. Ga je geen spijt van krijgen!

HS

Guerilla-cinema @ Dag van de Architectuur

Op 25 juni is er de landelijke Dag van de Architectuur, met ook in Rotterdam een boordevol programma voor iedereen die

kickt op architectuur. Je kunt de nieuwste architectuur bezoeken, maar dit jaar is het thema 'zelf verzonnen', waardoor je ook fantastische, zelf ontworpen woningen mag bezoeken. Er wordt ook aandacht besteed aan nieuwe buurtinitiatieven, waaronder het sinds een jaar of drie populaire 'Guerilla Cinema'. Die zijn er in Schieblock, Cinema West, De Machinist en..... de Floriscoop!!!!

Jawel, ons hoekhuisje is deel van van een programma die de vier cinema's aan elkaar rijgt met een fietstocht met bijzonder korte films op de locatie. Wil jij meedenken en meedoen wat we op 25 juni gaan laten zien en doen? Kom dan op 25 maart om 19:30 uur naar 88a. Dan vertoont Floriscoop de nieuwste films van straatgenoten (dat wil je niet missen!) en willen we brainstormen over iets bijzonders tijdens de Guerilla cinema.

Kom je ook? Het team van Floriscoop zorgt voor knabbeltje (2 euro pp). Bier/wijn zelf meenemen.

Aanmelden via: floriscoop@graafflorisstraat.nl of last-minute aankloppen.

HS

Favorieten van de Floriscopers

Al ruim 3 jaar worden er elke vrijdagavond films vertoond in het hoekpandje Floris88. Zoveel avonden, zoveel films. Wat waren de favorieten van het huidige floriscoopteam?

Wies Sanders: "Mijn favoriet is toch **Sideways**, een mooie film met mooie californische wijnen. Ook de eerste keer dat we onze gasten in Floris88 exact hetzelfde lieten eten/drinken als de mensen in de film. Sinds Sideways zitten de eet/drinkfilms standaard bomvol".

Angela Vermeulen: "**Estomago**. Die film heeft echt een hele toffe energie. Plus heerlijk eten. En wat heb ik gelachen in de keuken met Wies bij het perfect timen van de juiste gerechten. Ging super".

Harold Smits: "**La Grande Bouffe**, een film over mensen die zichzelf behoorlijk decadent dood proberen te eten. Ruim tien gangen @ Floriscoop, van bloedworst en aardbeien in chocoladefontein tot aardappelpuree en kippetjes op de spies".

Francois Steenhuis: "Ook een eetfilm: **Como Agua Para El Chocolate**. Over een vrouw die via haar kookkunst haar gasten betovert. Het mooiste was dat toen de wind opstak in de film, dat Harold toen zachtjes in mijn nek blies. Kippenvel, die timing".

Nieuwe Buren

Elke keer een interview met nieuwe buren. Deze keer met Sanne Hendriks en Deniz Arslan, die in mei de sleutel krijgen van nummer 94 a (boven).

Wanneer zijn jullie in de straat komen wonen?

Nou, jullie zijn er wel heel snel bij. We hebben ons nieuwe huis net gekocht. Financiering nog, maar dat komt wel goed. Op 9 mei is de overdracht. Spannend!

Waar woonde jullie hiervoor en waarom hebben jullie de Graaf Florisstraat uitgekozen?

We wonen nu twee jaar samen aan de Plantagestraat vlakbij Oostplein. Het is maar een klein huisje, omdat ik (Sanne) er eigenlijk alleen ben komen wonen. Groter wonen was dus het voornaamste doel. Na twee jaar zoeken, vonden we eindelijk de Graaf Florisstraat. Echt Rotterdams, echt oud en echt gezellig. En vlakbij het station!

En wat doen jullie voor de kost?

Sanne: Ik werk als communicatieadviseur voor de gemeente Rotterdam, gespecialiseerd in beeldcommunicatie. Samen met een tekstschrijver heb ik een bedrijf Letterlijk in Vorm, waarin we communicatieadviezen geven, concepten ontwikkelen, producten maken, van webfilms tot magazines. Daarnaast ben ik jazzzangeres. Na een paar jaar conservatorium is dat niet iets dat je zomaar los laat.

Deniz: Ik ben persvoorlichter bij Forum, instituut voor multiculturele vraagstukken, in Utrecht. En ik ben ik me aan het specialiseren in web en social media.

Wat vind je zo fijn aan het appartement? Waar kijken jullie naar uit?

Ik zie er naar uit om groter te gaan wonen. Om 's ochtends op te staan en de ramen open te gooien. Dan naar beneden om samen rustig te ontbijten... te gaan werken en 's avonds heerlijk op de bank te ploffen.

Hebben jullie al mee gedaan aan de activiteiten in de straat?

Nee, we hebben het huis nog niet echt gekocht natuurlijk. Maar we hebben al een uitnodiging gehad voor Floriscoop, films uit de straat en een brainstorm! Dus daar gaan we zeker naar toe. Creatief met buren!

Willen jullie ook iets actiefs gaan doen in de straat?

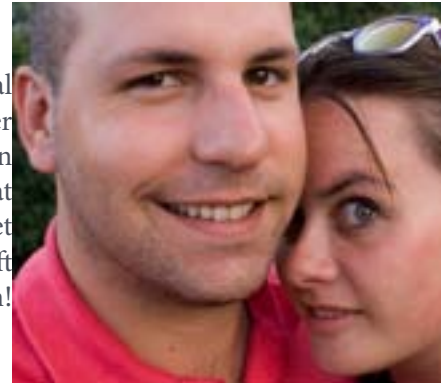
Zeker! We missen nu binding in onze huidige buurt, het is erg anoniem. We vinden het prettig om in een omgeving te wonen waar je niet als vreemden elkaar voorbij loopt.

Nog iets?

We voelen ons nu al welkom en zien er enorm naar uit om in deze prachtige straat te komen wonen. Het kan wat ons betreft niet snel genoeg gaan!

HS

Hiernaast: Sanne en Deniz verhuizen in mei naar de GF: "Echt Rotterdams!"

Hoekje a-politiek: Verkeersveilig

Eind vorig jaar hing er een treurig briefje op de parkeerautomaten in het midden van onze straat. Er was een jongetje aangereden terwijl hij daar de straat overstak. Eerst was hij vrij snel weer opgestaan, maar later die dag toch naar de dokter gegaan. Hij bleek interne verwondingen te hebben. De mevrouw in de auto was gewoon doorgereden. Zijn moeder zocht nu mensen die iets gezien hadden. Eén week na het incident van het briefje gebeurde ongeveer hetzelfde, op dezelfde plaats. Dit keer stopte de chauffeur wel. Het jonge slachtoffer mankeerde gelukkig niets.

Dit soort voorvallen behoren waarschijnlijk wel tot de ergste dingen die op onze straat gebeuren. Met dat idee vond ik de uitslag van de veiligheidsmonitor verontrustend. Met deze mix van enquêtes en tellingen worden de prioriteiten van de politie vastgesteld. Voor onze wijk, Middelland, zijn de grote problemen drugsoverlast en overlast. Met verkeersveiligheid, schoon en heel en vandalisme gaat het wel goed. Gemiddeld genomen kan dat best wel kloppen, maar ik hoop toch maar niet dat dit betekent dat de politie de hele dag junks wegjaagt in plaats van de verkeerssnelheid te controleren.

Daarom heb ik onze wijkagent gemaild en gebeld om hem hier naar te vragen. Agent Peet Peek liet niet van zich horen. Misschien is hij wel ziek of op vakantie. Ik las het interview met hem nog eens na dat drie jaar geleden in de TF stond. Misschien denkt hij wel dat die lui in de Graaf Florisstraat, waar nooit problemen zijn, altijd wel iets te zeuren hebben. Toch maar voorzichtig oversteken. Misschien is de politie bezig met "boeven vangen" en hebben ze geen tijd voor veilig verkeer.

LvdM

BOEKEN

John Kennedy Toole – Een samenzwering van idioten

Al weer ruim 20 jaar geleden las ik *A Confederacy of Dunces* van John Kennedy Toole in de Penguin Pocket uitgave (1980). Een vriend raadde het me toentertijd aan en ik heb er geen spijt van gehad. Zelden heb ik zo gelachen bij het lezen van een boek. Toch is het niet zomaar een grappig verhaal. Het is veel meer dan dat. Komisch is het zeker, maar tevens wordt er met een scherpzinnigheid zoals je dat alleen in wereldliteratuur tegenkomt het onvermogen van de karakters (de mensheid) bloot gelegd. In die zin is het ook tragisch.

In de roman worden we meegesleurd in de denktrant van een moddervet figuur, Ignatius Reilly, die als een hedendaagse Don Quichotte de strijd aangaat met de moderne wereld. Ignatius verenigt vele tegenstrijdige eigenschappen in zich. Hij is intellectueel, gedreven ideologisch, maar ook een sufkop, een luilak, een nietsnut, een veelvraat en een lijntrekker, die de lezer tegen zich in het harnas zou moeten jagen met zijn gigantische overdrijvingen en zijn eenmansoorlog tegen iedereen, Freud, homoseksuelen, heteroseksuelen, protestanten en de excessen van de moderne tijd. Maar ondanks zijn enorme intestinale problemen die uitmonden in aanvallen van wonderigheid en oprispingen, zijn zelfmedelijden - alles overkomt hem: zo sluiten zijn portalen (maag)kleppen zo nu en dan door het gebrek aan gepaste geometrie en theologie in de moderne wereld - krijgen we toch sympathie voor hem.

Als Ignatius op straat gezet wordt door zijn moeder om werk te zoeken, komt hij in contact met de verschrikkelijke wereld en belandt hij in een serie baantjes die allemaal hopeloos mislukken. Elke job escaleert in een

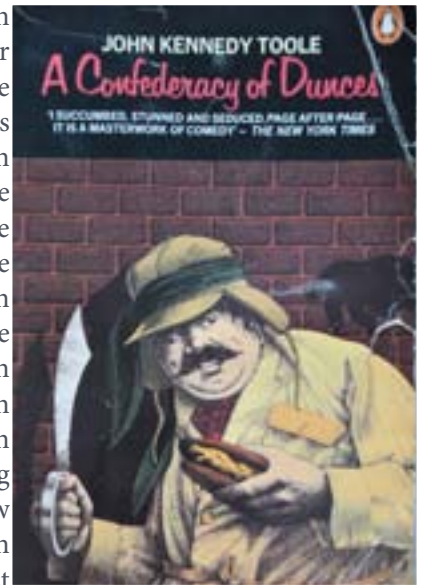
idiot avontuur, een regelrechte ramp; maar net als in het beroemde verhaal van Cervantes heeft elke ramp zijn eigen angstaanjagende logica. Zo wordt de roman een hilarische opeenhoping van gebeurtenissen die allemaal in elkaar lijken te schuiven als een groot complot tegen Ignatius. De setting van het verhaal, New Orleans in de jaren zestig, wordt daarnaast

meesterlijk beschreven. De achterbuurten (no-go-areas), de ethnische bevolking, het specifieke taalgebruik komen allemaal aan bod.

In het Engels taalgebied was het boek na verschijning (1980) direct een hit. Een jaar later kreeg het zelfs de fel begeerde Pulitzer prijs. Maar helaas was dit een te late erkenning van het genie van John Kennedy Toole. De tragiek die aan de wortel ligt van Ignatius woedeaanvallen en idiote avonturen wordt misschien nog wel vergroot door de tragiek van het boek zelf, de tragedie van de auteur. John Kennedy Toole schreef de roman al in de vroege jaren zestig van de vorige eeuw, maar kreeg het ondanks jarenlange pogingen, niet gepubliceerd. Uiteindelijk pleegde hij gedesillustioneerd in 1969 op 32 jarige leeftijd zelfmoord. Aan het doorzettingsvermogen van zijn moeder is het te danken dat het boek 10 jaar later toch nog uit kwam.

Ik geloof niet dat het boek indertijd in Nederland de aandacht heeft gekregen die het verdient. Ik hoorde er in ieder geval weinig over. Dit kan gelegen hebben aan de slechte vertaling die hier op de markt was. Ik heb het in het Engels gelezen en hoewel mijn Engels echt niet perfect is was dat goed te doen, ondanks het specifieke New Orleans taalgebruik. Nu is er echter een nieuwe vertaling op de markt van Paul Syrier die echt goed schijnt te zijn (Lebowski Publishers, maart 2011). Dus voor iedereen die liever Nederlands leest is dit de kans om dit geweldige verhaal tot zich te nemen.

JvdB

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 6 - editie 1 - lente 2011 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Motor voor Blaman

(Dit artikel was bestemd voor de herfsteditie.)

Op de Heemraadssingel, ter hoogte van de Volksuniversiteit staat sinds kort een zilverkleurige motor. Een kunstwerk en... je mag erop zitten! Het had niet veel gescheeld of dit beeld, gemaakt door Maria Roosen, had in de Graaf Florisstraat gestaan.

De motor is op 24 september door burgemeester Aboutaleb onthuld ter nagedachtenis aan de schrijfster Anna Blaman (1905-1960). Blaman is een verkorting van Ben Liever Als Man, Anna was openlijk lesbisch, hetgeen in die tijd geen sinecure was. Ze woonde lange tijd in de Vliegerstraat - tegenover het beeld van de motor - waar ook een grote muurschildering met haar portret te zien is. Maar daarvoor, rond 1927, woonde ze in de Graaf Florisstraat op nummer 103a. Dat was nog ver voordat ze haar debuutroman 'Vrouw en vriend' in 1940 schreef.

In haar literaire werk en gedichten 'fileert ze de menselijke ziel en eenzaamheid' zei schrijver Dolf Verroen tijdens de opening van het beeld. Als schrijfster werd ze geëerd met de PC Hooft-prijs maar verguisd door de katholieke kerk vanwege de homo-erotische passages. In Rotterdam stond ze midden in het leven: ze werkte aan de wederopbouw van Rotterdam, schreef teksten voor Wim Sonneveld en ze stond aan de wieg van Lantaren / Het Venster. En ze reed dus ook motor: 'da's pas echt stoer, een vrouw op een motor' zei burgemeester Aboutaleb. Een passend symbool dus, zo'n zilveren motor voor deze stoere schrijfster en een van onze oud-straatbewoners.

WS

Nog een braaf gedicht misschien?

DANS

Ik omvat met bei mijn armen de tere ronding
van haar schouders en hals, en zijzelve
doet mij haar zachtglooiende dansende benen omhelzen
zo schrijden wij tezamen in rythmische wiegeling

Ik zie omhooggeheven haar lief gezicht
en dit hevig bijeenzijn drijft mij dicht
en dichter tot haar - en wij dansen mond aan mond
en hart aan hart en zacht gezicht aan zacht gezicht

Groentestoep

De groentestoep begint al aardig vorm te krijgen, er zijn plantvakken getimmerd, luchtkanalen voor de kelder gebouwd en er is al wat aarde gestort. Het is voor de meeste plantjes nog te koud, maar de wijnstokken en rozemarijn staan al in de grond. De rest wordt vanaf april achter glas opgekweekt en na de IJsheiligen in de grond gezet. Wil je meedoen met de groentestoep? We hebben nog aarde nodig en mensen die een stekkie willen opkweken! Meldt je bij de hoveniers! WS

Meer info op <http://blogspot.graafflorisstraat.com>

Over de dood

Het leven is niet altijd leuk. Soms zit het flink tegen. Daarom nu een interview met Diana van der Jagt, de vrouw met het bordje "helende muziek" op haar gevel. Diana is de moeder/oma van het gezinnetje dat ruim een jaar terug in Haiti onder het puin bedolven raakte. Groot nieuws in Nederland, maar ook in de Graaf Florisstraat. Nu in de Telegraaf Floris een kijkje in het leven van Diana.

Het is nu ruim een jaar terug dat je plotseling je zoon Gosse verloor, zijn vrouw en hun net geadopteerde kinderen. Hoe gaat het met je?

Het gaat nu weer goed met me. Maar het is niet niks om via de TV te horen dat je zoon onder het puin ligt. Op het moment dat ik werd gebeld om te horen dat de lichamen waren gevonden, leek het wel dat er een stuk uit mijn eigen lijf werd weggerukt.

Ben jij anders dan anderen als het over de dood gaat?

Ik denk het wel. Ik ben ziener, ik kan dingen helder zien die voor anderen verborgen blijven. En in 1980 heb ik zelf een bijna-dood ervaring gehad, waarbij ik door een prachtige tunnel ging met een supermooie poort van goud ingelegd met azuur. Zo mooi, dat je stopt met nadenken. Je kunt alleen nog vol verwondering kijken. Allemaal liefde. Door die ervaring weet ik dat er nog een leven is na de dood. Een mooi leven, zonder ellende.

Heb je ook nog contact dan met Gosse, Gaby en zijn kinderen?

Oh ja, zeker. Op de afscheidsceremonie in Rijswijk bijvoorbeeld, zag ik de kinderen over het podium rennen.

Mijn helderziende/horende vrienden zagen het allemaal. Het was een feest om naar te kijken. En ook pas nog toen mijn nieuwe oranje bank werd bezorgd. Als kinderen waren ze alle vier op de bank aan het springen, alsof het een trampoline was.

Dat klinkt als luilekkerland.

Maar je moet daar wel werken hoor! Gosse heeft het druk. Hij heeft een buitenaardse baan. Ik heb daarnaar gevraagd. Ze werken met zijn vieren in de Gouden Tempel waarbij ze pas overleden mensen welkom heten. Die mensen zijn dan in de war omdat ze nog niet geloven dat ze zijn overleden.

Tussendoor hebben ze ook volop vrije tijd, om hun geliefden op aarde bij te staan.

Hoe heeft de straat gereageerd op het overlijden van je zoon?

Heel fijn, met veel liefde, gesprekken op straat, bloemetjes... ik heb veel liefde ervaren van mijn burens. Vooral van de burens die op de foto staan bij het grafmonument van Gosse, Gaby en de kinderen. Dat is trouwens ontworpen door landschapsarchitect Jeroen Leemans, ook uit onze straat. Zijn kleinste stukje landschap. Prachtig he!

Heeft de dood van Gosse jou veranderd?

Ja, het heeft me open gemaakt, kwetsbaarder. Voor de dood kun je niet weglopen, daar kun je jezelf niet tegen beschermen. En op een gegeven moment is ook jouw tijd gekomen. Tot dat moment geniet ik vol overgave van alles wat er is. Nu nog meer dan vroeger.

HS

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 6 - editie 1 - lente 2011 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Redactie

Graaf Florisstraat 73a
krant@graafflorisstraat.nl

De redactie van deze TeleGraafFloris bestaat uit: Luuk van der Meer (hoofddredacteur), Jeroen van der Beek, Harold Smits, Marc Eikelenboom en Jet Houwers.

Verder werkten aan dit nummer mee: Liesbeth Levy, Karin van Barneveld, Petra Holland en Wies Sanders.

De TeleGraafFloris, dé krant van de Graaf Florisstraat, komt vier keer per jaar uit: aan het begin van elk jaargetijde.

De TeleGraafFloris is voor, van en door alle bewoners van de Graaf Florisstraat. Nieuws, vragen en reacties zijn dus welkom. Mail je bijdrage naar bovenstaand adres.

Verspreiding

Niet elke bewoner krijgt de de TeleGraafFloris. Alleen bewoners die lid zijn van de vereniging Ter Bevordering of die actief hebben aangegeven deze nieuwsbrief te willen ontvangen, krijgen de TeleGraafFloris elk kwartaal bezorgd. Stuur ons een e-mail als je de nieuwsbrief in kleur in je mailbox wilt ontvangen (bcc verstuurd). Bewoners die geen e-mail hebben kunnen een zwart-wit kopie van de nieuwsbrief in de brievenbus krijgen. Doe daarvoor een kort briefje door de bus bij de redactie.

Persoonsgegevens

De (e-mail)adressen van de bewoners zullen niet worden gebruikt voor commerciële initiatieven.

VERENIGING TER BEVORDERING

Mailinglists

Tientjesleden van de vereniging Ter Bevordering ontvangen elke maand een overzicht van de activiteiten die worden georganiseerd in het hoekpand op nummer 88a. Wil je meer?

Laat je dan op de mailinglijst zetten die past bij jouw interesses. Er zijn twee specifieke mailinglists waar je jouw naam op kunt laten zetten. Je ontvangt dan gerichte en uitgebreide uitnodigingen voor de activiteiten die jij interessant vindt. Je kunt jezelf aanmelden bij:

etenbijfloris@live.nl

Je krijgt dan wekelijks te horen wat er op het menu staat elke donderdagavond en hoe je jezelf kunt inschrijven voor een overheerlijke maaltijd van slechts 6 euro en hun introducés. Ook kun je jezelf hier natuurlijk aanmelden als kok.

floriscoop@graafflorisstraat.nl

Dan krijg je elke maand een uitgebreide mail over de film van de maand. Elke maand een bijzondere film. Altijd met iets lekkers erbij, soms met een passend diner. Vol is vol, dus wacht niet te lang met aanmelden. Kosten: 2 euro pp (film only) + 8 euro pp (film met diner). Drankje moet je zelf meenemen. Exclusief voor leden van de vereniging Ter Bevordering en hun introducés.

Daarnaast kun je als lid het hoekpand van Floris afhuren voor geluidsarme besloten bijeenkomsten, als vergaderingen of dineetjes. Stuur daarvoor een mail naar gies@moedersmooiste.nl

Voor vragen direct aan het bestuur van de vereniging kun je mailen naar vereniging@graafflorisstraat.nl